

Inchiziția și fundamentul ei teologic

22 aprilie 2005

Gili Cârstea

Religia organizată a produs milioane de necredincioși, prin eșecul ei de a prezenta corect adevărul despre Tatăl, descoperit în Hristos.

Citeam zilele acestea o lucrare despre ororile inchiziției, al cărei autor încerca să-și convingă cititorii că violențele și cruzimile inimaginabile ale evului întunecat au fost posibile și au derivat din învățăturile Scripturii. El cita numeroasele instrucțiuni ale lui Dumnezeu din vechime cu privire la pedepsele ce trebuiau aplicate pentru diferitele abateri de la legea mozaică, pe care inchiziția își întemeia procedura barbară de a elimina erezia. De asemenea, extrăgea idei din pildele Domnului Hristos pentru a demonstra violența cu care tratează El pe opozanți. Insinua astfel că Sfântul Oficiu al Inchiziției a fost motivat și susținut de o aplicare consecventă a Scripturii, și că adevăratul vinovat este acest Dumnezeu crud și inuman care iubește pe supușii Lui și urăște pe opozanți.

Mă întrebam cum aș putea ajuta un astfel de om și ce i-aș putea spune dacă aș avea ocazia să-l întâlnesc. Sigur, el acuza creștinismul în general, dar dacă ar avea ocazia să citească articole publicate în Curier sau pe situl BRI (Bible Research Institute – varianta adventistă a Institutului pentru protecția doctrinei condus până mai ieri de cardinalul Ratzinger, numit printre cunoscători Marele Inchizitor) ce ar mai rămânea de spus în apărarea soliei îngerești care a făcut din noi un popor special? Cum aș putea să-l conving despre caracterul non-violent al lui Dumnezeu, când el citește în presa adventistă că “Dumnezeu are dreptul să pedepsească, a pedepsit și va pedepsi până la exterminare pe cei care nu acceptă oferta mântuitoare prin Isus Hristos”? Inchiziția a fost motivată exact de o asemenea formulare aberantă, punând în spatele lui Dumnezeu cruzimea, ura, interesele politice, lăcomia și nebunia inimii omenești aflate sub controlul diavolului.

Curând, omenirea va fi convinsă de teologii creștini că Dumnezeu este foarte supărat pe cei care nu Îl respectă, prin nesupunere față de învățăturile bisericii. Biserica va constrânge puterea legiuitoare să emită decrete religioase, aducând argumente biblice că Dumnezeu a instituit și aplicat constrângerea împotriva ereticilor și necredincioșilor.

În fața unei situații atât de grave, biserica rămășiței se va trezi complet dezarmată, căci ea nutrește exact aceleași sentimente despre Dumnezeu și caracterul Său.

Acum este vremea să luăm în serios avertizările prețioase pe care le posedăm:

“Bătălia finală din marea controversă este chiar în fața noastră, când Satana, cu toată 'puterea și semnele...' va lucra spre a reprezenta greșit caracterul lui Dumnezeu, spre a înșela, dacă va fi posibil, chiar pe cei aleși. Dacă a existat vreodată un popor în mai mare nevoie de lumină din cer în permanentă creștere, este poporul pe care, în această vreme de pericole, Dumnezeu l-a chemat să fie depozitarul sfintei Sale legi și să justifice caracterul Său în fața lumii. Cei cărora li s-a încredințat o asemenea misiune sacră trebuie să fie sensibilizați, vitalizați și elevați de adevărurile pe care pretind că le cred” (5T746).

Acest popor nu crede că are nevoie de “lumină din cer în permanentă creștere,” fiind mulțumit cu lumina pe care o are de peste 150 de ani. Și nu crede că are de jucat un rol vital în marea controversă, fiind mulțumit că are toată lumina spre a fi mântuit.

“Marele conflict pe care l-a creat Satana în curțile cerești va fi curând, foarte curând, încheiat pentru totdeauna. Curând, toți locuitorii pământului își vor ocupa poziția, fie pentru, fie împotriva guvernării divine. Acum, ca niciodată mai înainte, Satana își exercită puterea amăgitoare spre a încurca și distruge pe oricine. Noi suntem chemați să trezim poporul la realitatea marilor evenimente care ne stau în față. Trebuie să-i avertizăm pe cei care se află chiar în fața prăpastiei. Poporul lui Dumnezeu trebuie să facă orice efort spre a combate minciunile lui Satana și a răsturna barierele lui. Noi trebuie să prezentăm clar oricărei ființe din lumea întreagă dispusă să asculte, principiile în discuție din marea controversă, principii de care depinde destinul veșnic al fiecărui suflet. Noi trebuie să confruntăm poporul de pretutindeni cu întrebarea: ‘Pe cine urmați voi, pe marele apostat în opoziție față de legea lui Dumnezeu, sau pe Fiul lui Dumnezeu care declara: Eu am păzit poruncile Tatălui Meu?’” (7T141).

În joc este guvernarea divină, criticată, acuzată și refuzată de locuitorii pământului. Acest popor a primit “o foarte prețioasă solie” tocmai pentru a căpăta o imagine corectă despre guvernarea divină, care nu folosește “forța constrângătoare” spre a obține dragoste sau supunere.

În aceste clipe solemne și decisive, omenirea are nevoie de un popor care să ducă solia neprihănirii lui Hristos “de la un capăt la altul al pământului.” Prezentată corect, solia va pune în mare dificultate inchiziția modernă, iar milioane de suflete vor putea compara caracterul “mai proeminent,” farmecul inegalabil al lui Hristos, în contrast cu ura și cruzimea Balaurului.